

ВИБІР МЕТОДУ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОГО СТАНУ

Особливості розвитку бізнесової політики роботи підприємства передбачає оцінку облікової та іншої економічної інформації шляхом вивчення реально існуючих зв'язків та взаємозв'язків між показниками.

Перед безпосереднім проведенням аналізу аудитор повинен визначити його мету та завдання, далі розробити програму аналізу.

Методи аналізу фінансового стану, які використовуються в практиці аудиту має свої особливості що впливають на дії аудитора щодо використання результатів аналізу.

Метод читання зовнішньої звітності

Полягає у вивченні абсолютних значень показників зовнішньої звітності з метою визначення основних джерел коштів компанії (підприємства) та напрямків їх використання за минулий період, а також прибуткової та дивідендної політики. Особливу увагу звертають на наявність у звітності незвичайних показників та сум, а також на інформацію, що міститься у виносках та примітках.

Метод галузевого порівняльного аналізу

Використовується для порівняння фінансових показників із середньогалузевими та використання їх як основи для проведення аудиту. Позитивними рисами галузевого порівняльного аналізу є те, що в результаті його проведення аудитор може глибше оцінити

стійкість фінансових позицій підприємства, його платоспроможність а кредитоспроможність.

Метод порівняльного аналізу облікових та звітних даних клієнта за кілька минулих періодів часу

Цей метод передбачає вивчення аудитором відхилень (у абсолют-ому та відносному вираженні) обраних ним показників, а також процентних співвідношень між проміжними та звітними показниками звітності.

Метод порівняльного аналізу фактичних даних клієнта з розрахунками самого аудитора

Метод полягає в тому, що аудитор перераховує ті чи інші показники звітності (особливо розрахункові) і порівнює їх з результатами клієнта. Частіше це стосується відсотків, амортизаційних відрахувань за об'єктами, витрат майбутніх періодів, індексації основних засобів та інших об'єктів обліку. При цьому аудитор критично оцінює інформацію, яку він перевіряє, щодо її достовірності та об'єктивності. Аудитор повинен визначити мінімальну та максимальну межу можливої різниці, наявність якої не потребує додаткового тестування. Вирішення даного завдання залежить від ступеня істотності (матеріальності) виявленої різниці відносно пов'язаних з нею показників всієї звітності в цілому. Якщо значення виявленої різниці неприпустиме, то аудитор намагається знайти реальне пояснення чи провести додаткове тестування.

Метод коефіцієнтного аналізу

Вказаний метод заснований на визначенні залежностей між окремими показниками звітності. Коефіцієнтний аналіз може здійснюватися як внутрішньогосподарський, і як зовнішній. Наприклад, з точки зору акціонера чи потенційного інвестора важливе значення має розрахунок коефіцієнтів прибутку на акцію, дивідендних виплат, дивідендної прибутковості, розподіл майна тощо.

Використовуючи різноманітні методики економічного аналізу, аудитор повинен орієнтуватися на застосування прикладних спеціалізованих програм свого досвіду та оновленої законодавчої бази.

Список рекомендованої літератури: 1.Завгородній В.П., Савченко В.Я. Бухгалтерський облік і аудит в умовах ринку.-К.: Бліц- Інформ, 1995.- 832с.